

Potom se dal do jídla. Z aktovky si vzal chléb mazaný silně sádlem, chodil po ředitelně, zastavoval se před zatímním správcem, který pracoval nějaký přípis pro zemskou školní radu, a velmi provokativně mlaskal. Když se najedl, napil se s čutory vína, funěl od velké námahy, ptal se po rozvrhu hodin němčiny.¹²⁷ Zejména profesorky dokázal přivést téměř k nervovému zhroucení: „Při své poslední inspekci se mi Werner před začátkem hodiny schoval do poslední lavice a nedovolil před ním sedícím žákům povstati, aby ho nezpозorovala. Věděla jsem sice, že je na ústavě, ale netušila jsem jeho přítomnost ve třídě. Po čtvrt hodině vyučování vyskočil z poslední lavice jako gumový míč a začal zuřiti, že takové „voloviny“ ještě neslyšel a že mě nebude poslouchat. Jeho nadávky se hrnuly takovým přívalem až do konce hodiny, že se vůbec na nic nepamatuji, jen na jeho poslední slova „Mit Ihnen sprech ich zum letztenmal“. Načež jsem odpověděla „Gott sei Dank“. V té chvíli jsem si myslila, že mě zabije.“¹²⁸

Poválečný soud prokázal, že stál za likvidací ředitele gymnázia v Táboře dr. Vincence Kuby, který se „provinil“ tím, že včas nenahlásil případ studenta Kárníka, který během oslav narozenin A. Hitlera v roce 1942 nezdvihl předepsaným způsobem pravici. Protože Kárníkovým spolužákem byl udavač Hlinák, vedení školy doporučilo studentovi, aby si opatřil lékařské potvrzení, že se zranil při atletickém tréninku, a proto nemohl paži zdvihat. Kárník dostal ředitelskou důtku a škola v protokolu z III. klasifikační porady o prohrěšku informovala Zemskou školní radu. Ta však měla být informována ihned a Werner využil této záminky k likvidaci ředitele Kuby, který byl popraven pro schvalování atentátu na zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha. Student Kárník byl vyloučen ze studia. Skutečný důvod rychlé likvidace ředitele Kuby nebyl odhalen.

Svou pravomoc využil Gustav Werner i k důvěrnému vydání nařízení v letech 1942 a 1943, aby 20 % maturantů propadlo u maturitní zkoušky. Tím měla být prokázána nízká kvalita českých středních škol a jejich studentů. Na druhou stranu neváhal své oblíbené u maturitní zkoušky zvýhodňovat, když např. na pražském smíchovském gymnáziu odpovídal za svou chráněnku sám a dívka pouze čas od času přitakovala. Werner její vystoupení ohodnotil slovy „výborné, vorzüglich, nicht war“.¹²⁹

---

125) Gebrhart – Kuklík, *Velké dějiny*, s. 548.

126) Státní oblastní archiv v Praze, fond Mimořádného lidového soudu, spis LS 2119/1946, výpověď dr. Rudolfa Klečky z 21. 2. 1946.

127) SOA v Praze, MLS, spis LS 2119/1946, výpověď zatímního správce reálného gymnázia v Kladně Vojtěcha Burdy z 30. listopadu 1945.

128) SOA v Praze, MLS, spis LS 2119/1946, výpověď profesorky reálného gymnázia v Liberci Marie Sýkorové-Rybové z 9. listopadu 1945, která za války učila na Městském dívčím reálném gymnáziu v Hradci Králové.

129) Haupt, Jaroslav. Truhlárna v přechých dějin. Výňatky ze vzpomínek správce gymnázia dr. Jaroslava Haupta „Ve Sklenářce za okupace“, s. 43. Rukopis je uložen v NPMK, podsíbrka Knihy, inv. č. 03 1955.